Ч. 73. Пятниця 15 (2) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарне положене. — Справи угорскі. — Поворот короля Петра. — Ворохобня Альбанців.

Вже вчера появило ся в парляменті богато послів, кілька клюбів відбуло засіданя. Дискусиї вели ся головно о нинїшнім голосованю над дневним порядком. Виринуло предложенє, аби перед засїданем конференция провідників клюбових переставила дневний порядок в користь службової праґматики. Німецкі посли годять ся на то, однако жадають запоруки, що праґматика буде скоро в першім читаню полагоджена, тай аби перед послїдним реченцем, т. є. 25 с. м. предложенє о позициї перейшло всї три читаня. Тої запоруки не хотять дати социялісти, супротив чого нині відбуде ся голосованє, котре викаже, чи правительство має більшість чи нї.

На вчерашнім засїданю парляментарної комісиї Унїї раджено над тим, як поступити супротив предложеня о позичцї. Ухвали не було і нині поодинокі клюби Унїї будуть над тим радити.

Бар. Бінерт приймив вчера провідників Німців і Унїї славяньскої. „Slavische Korresp.“ пише, що президент мінїстрів обмежив ся до становища правительства в справі позички і формального полагодженя того предложеня. Представителї Унїї приймили заяви бар. Бінерта до відомости, аби їх подати поодиноким членам.

Коло польске відбуде засїданє нинї по полудни.

„N. fr. Presse“ замічає з нагоди весняної сесиї державної ради, що она розпічне ся перед незміненими мінїстерскими лавами, а хоч жадоба за портфелями не зменшила ся, нїхто вже не підносить справи обнови кабінету. В Чехах не навязали ся нїякі нитки до порозуміня, а оба табори великої власности ческого сойму, знеохочені безуспішним посередництвом, не квапять ся тепер з новими змаганями в тім напрямі. Чехи не хотять чути про те, щоби над национально-політичними предложенями переведено розираву і тим способом взаємини між Німцями і Чехами не поправили ся, а задля того нема основи до обнови кабінету. Один портфель могли би Чехи дістати, а іменно мінїстра-земляка, однак в ческім таборі панує завидливість між поодинокими сторонництвами, що одно не хоче допустити, щоби мінїстер-земляк вийшов з другого сторонництва.

Бувший угорский мінїстер Кріштофі, творець проєкту реформи виборчої, заявив перед дневникарями, що наслїдник престола хоче здійстненя реформи; після его гадки заведенє загального голосованя в Австриї було може злишне, але на Угорщинї становить оно державну конечність.

Президент угорского сторонництва працї Дезидерий Перцель заявив, що комітет сего сторонництва поставить в усїх виборчих округах урядових кандидатів. Спис кандидатів на основі предложень старших жупанів має бути виготовлений до половини цьвітня і тодї будо оповіщена лїста кандидатів для 300 виборчих округів.

Клюб национального сторонництва утворив ся з дотеперішного национального товариского клюбу і зміняючи статути, перемінив ся в політичний клюб.

Лїґа загального права виборчого вислала до Тиси відкрите письмо, в котрім взиває его, щоби не робив перепон здійстненю сеї виборчої реформи. То письмо підписало богато поважних мужів, між иншими бар. Банфі.

В недїлю відбуло ся кілька виборчих віч,

39)

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана **Марриятa**.

(Дальше).

XVIII.

Закінченє.

Мусимо насамперед пояснити нашим читателям, звідки прийшов Едвард Темпльмор на здогад, що Франціско, котрого ще перед недавним часом уважав своїм суперником, єсть его братом, а відтак в який спосіб Каін, о котрім всї гадали, що погиб, міг явити ся на розправі.

Отже аби виповнити одержані прикази, удав ся Едвард Темпльмор на поклад „Местника“ і між тим як его люди були занятi визбируванем ріжних вартістних річий, які там ще полишили ся, зійшов він до каюти капітана, яку вже по части залила вода. Тут недалеко одної з шаф найшов він книжку, що була вже у воді. Коли єї підняв і переглянув, пересьвідчив ся, що то була біблія.

Здивований, що на розбишацкім корабли найшла ся біблія, взяв єї з собою, коли вертав на свій корабель і там показав єї Клярі, котра сейчас пізнала, що то Францїскова власність. Книжка була перемочена; Едвард пробовав розділити зліплені картки, аби поглянути на заголовний лист, чи не найде там якого назвиска. Не було там нїякого підпису, але він побачив, що біла картка приліплена до окладинки, відстала від неї і що на сторонї оберненій до окладинки єсть щось написане. Позаяк книжка намокла була водою, міг він легко зовсїм відлїпити карту від окладинки і вичитав там на своє велике здивованє імя Цецилії Темпльмор, імя своєї матери. Він знав добре, що дома ему оповідали, що его мати і брат погибли підчас розбитя корабля, з котрого его вирятувано. Тому легко можна собі уявити, як дуже був він цікавий дізнати ся, в який спосіб дістала ся та біблїя в руки Франціска. Він ще тодї не думав навіть о тім, що Франціско, котрого він уважав ще за морского розбишаку, може бути его братом, але вскорі мусів о тім пересьвідчити ся.

Хоч наміряв ще кілька днів задержати ся коло островів Кaiкос, то однако на просьби Кляри, котра хотіла чим скорше увільнити ся з свого дивного положеня, велїв ще того самого вечера спалити „Местника“ і розпустивши всї вітрила, відплив зараз в ночи до Порт-Рояль.

На щастє прибув він там, як ми вже доносили, саме в день судової розправи против розбишаків. Коли тілько одержав сиґналом знак від адмірала, велїв сейчас спустити на воду човно, забрав з собою Кляру, на случай, що єї сьвідоцтво було би потрібне, і прибув до суду як раз в хвили, коли розправа вже наближала ся до кінця.

В передпослїднім роздїлї розповіли ми, як Каін був пострілений Гевкурстом, коли плив до берега і як затонув. Куля поцїлила его в груди і перебила легкі. Борба між Гевкурстом і Францїском і їх обох увязненє відбуло ся по другій сторонї скалистого хребта, що заходив аж в залив; тому не міг Франціско бачити, що діяло ся дальше з Каіном. Він бачив ще лиш, як капітан поринув у воду і від тої хвилї уважав его погибшим. Однако Каін виринув знов над воду, котра в тім місци була мілка, станув на ноги, приволік ся з трудом до берега і тут заліз до одної напів залитої печери, аби там умерти.

Однако в тій печери найшло ся одно човно з „Местника“, два смертельно ранені розбишаки і чотирох Круманів, що там укрили ся, постановивши собі, що не будуть вже брати нїякої участи в дальшій борбі, а скоро лиш трохи стемнїє, утечуть в човнї, котро в печери витягнули на сухе місце.

Каін доволік ся сюди і скоро лиш вийшов на сухе місце, повалив ся на землю. Круман, Помпей, побачив его нещасливе положенє і поспішив ему з помочию. Перевязав ему рану і капітан знов віджив, коли кров перестала спливати. Оба другі ранені розбишаки померли.

Хоч анґлійскі моряки пильно перешукували печеру у всіх напрямах, то однако саме та криївка не звернула на себе їх уваги задля випливаючої з неї води. Моряки половивши майже всїх розбишаків, відїхали з острова, не відкривши Каіна ні Круманів.

Скоро стемнїло ся, сказав Каін Крумановн свій плян і хоч они може воліли би були

між тими в Дебреценї, на котрім виступав ґр. Тиса. Перед готелем, до котрого він заїхав, зібрала ся товпа і кричала: „Проч з ним!“ і кидала камінями. В готелю виголосив він промову і заявив, що Цісар згодив ся на проект куриальних виборів після начерку ґр. Андрашого (плюральність). Коли виступив з докорами против Юшта і представив бучу в соймі, піднесено оклики в честь ґр. Кіна і ухвалено вислати до него привітну телєґраму.

В Араді виступив Кріштофі, бувший мінїстер внутрішних справ, за загальним, рівним виборчим правом. Вчера виступив з промовою в Мішкольчи ґр. Шерені, мінїстер хлїборобства, і зазначив становище правительства в виборчій справі.

Король Петро повернув вже до Білгорода з заграничних подорожий. На зелїзничім двірци дожидав єго наслїдник престола князь Александер і брат короля кн. Павло та мінїстри. Населенє зробило королеви овацию.

Часописи висказують вдоволенє з причини висліду подорожи короля Петра до Петербурга і Константинополя. „Самоуправа“, орґан правительства, висказує цареви і султанови подяку іменем сербского правительства за вказану Сербії прихильність.

Албанцї все ще держать ся в своїх недоступних укріпленях коло Ляплясельо. А що атак з фронту паразив би турецке войско на великі страти, тож Турки стараються обійти албаньскі становища; хотять они іменно окружити повстанцїв, що стоять між Ляплясельо а Приштіною та відтяти їм відворот в гори Кас Дар.

З Солуня доносять, що рада мінїстрів розпорядила, щоби з помочию 25 баталїонів переведено в як найкоротшім часї з цїлою енерґією конечні реформи в горішній Албанії та щоби зладжено спис людности і перегляд стану посїданя. Проводирі повстаня мають бути поставлені перед военний суд, а нарід має бути ощаджений. Турецкі дневники приписують цїле повстанє реакцийним заходам албаньских нотаблїв, які стратили через конституцию свій вплив.

Улями і нотаблї мали дорадити правительству, щоби оно подбало запобічи ще раз проливови крови в успокоюючий спосіб. Власти відмовили сему, але зажадали, щоби нотаблї і улями самі старали ся посередничити. Вислїдом сего було, що проводирі повстанцїв згодили ся піддати ся, але просили о залишенє военних операций, доки они не зможуть дати рішучої відповіди. Власти згодили ся на те, але застерегли собі покаранє проводирів.

Новинки.

Львів, дня 14 цьвітня 1910.

— **Іменованя.** Мінїстерство торговлї надало старшому комісареви почтовому, Каз. Мокржицкому, посаду секретаря почтового в округї галицкої дирекциї почт і телєґрафів.

— **Наданє презенти.** Намістництво запрезентувало о. Романа Прислопского гр. кат. пароха в Дубецку на опорожнену гр. к. парохію в Жеґестові.

— **Репертуар руского театру в Чернівцях.** Початок о год. $7^1/_2$ вечером.

В пятницю 15 цьвітня с. р. представлене популярне по зниженых цїнах: „Хата за селом“ образ народний зі співами в 5 дїях після повісти І. Крашевского.

В суботу 16 цьвітня гостинний виступ Фільомени Лопатиньскої і А. Гаєка в опері Монюшка „Галька“.

В недїлю 17 цьвітня по полудни о годині 3 по зниженых до половини цїнах: „Сусїди“ комедия в 4 дїях Карпенка Карого. — Вечером „Кума Марта“ (чародїйка) образ з давних часів зі співами і танцями в 5 дїях Шпажиньского.

— **Смерть в огни.** В присїлку Марянка коло Купчинець тернопільского повіта вибух в ночи 8 с. м. огонь, котрий знищив 5 загород селяньских. В полумінї згинула 5-лїтна донька селянина Йосифа Гуляшевского, а також 3 корови, 5 ялівок, 2 конї і кількоро свиний. Загальна шкода виносить 11.427 К і була лиш в части обезпечена.

— **Нещасливі пригоди.** В тартаку при ул. На Байках ч. 4 відтяла вчера перед полуднем машина занятому там робітникови Іванови Сенюкови всї пальцї у лївої руки. Поготівля ратункова відвезла єго до шпиталю. — Анна Гофманова, жінка учителя в Тернополи наливаючи оногди нафти до горіючої лямпи попекла ся в наслїдок вибуху так сильно, що ще того самого дня померла. — Господаря Івана Шуфлина в Павізові надвірняньского повіта і єго наймита Івана Томина, котрі копали глину, засипала земля так, що они оба погибли на місци.

— **Страшна смерть.** Виходячий в Куритибі в Бразилії „Прапор“ доносить: На 5 лінії Марешаль Малет одну стару невісту, з роду Жук, укусила змия в ногу. Наслїдки укушеня були переражаючі. Ротом і носом почала бухати кров, почала пухнути дуже скоро, так що в протягу години, напухла цїла як бочка. Відтак утратила бесїду і серед страшних мук які тревали 3 дни, скінчила нещаслива житє. Всякі ліки знані Бразилїянам показались слабосильними.

— **Про страшну пригоду в Товтрах,** про котру ми вже коротко згадували, доносять тепер з Буковини: В громадскім ломі каміня в Товтрах коло Заставної підложили були робітники динамітовий набій, щоби розсадити камінє, а підпаливши лонт самі сховали ся. Заким ще настав вибух прибігло під скалу 7 дїтий, що хотїли набрати до мішочка піску. В тійже хвили настав вибух а камінє засипало всї 7 дїтий і страшно їх покалїчило. Шестеро дїтий у віцї від 5—12 лїт убило таки на смерть, а коли їх видобуто з під каміня мали кости поломані та були страшно покалїчені. Одну дитину видобуто ще живу але на смерть потовчену.

— **Велика крадіж.** Оногди вечером межи 8 а 9 до замкненого склепу ювілєрского п. І. Бадовского при ул. Батория ч. 30 в хвили, коли властитель пішов на вечеру до свого помешканя, добув ся якийсь злодій і вкрав всілякі дорогоцїнности вартости 20.000 К. Злодій добув ся задними дверми до склепу і вкрав 240 золотих перстенів всїлякого рода, 30 золотих бразлєт, 32 золотих ланцушків мужеских, 4 довгі дамскі ланцушки.

покинути єго самого, то таки пізнали, що будуть потребувати єго проводу, аби заплисти до другого острова; они посадили єго отже на задну лавку в човнї а відтак витягнули човно з печери.

Каін між тим знов прийшов до себе. Він знав, що они находили ся на дорозї, куди пливе богато малих перевозових кораблїв і поучив Крумалїв, що они, хоч невинні, все таки не уникнули би кари, коли би підозрівано, що належали до залоги розбишацкого корабля. Тому будуть мусїли видавати ся за людий розбитого, малого перевозового корабля. Відтак при помочи Помпея обстриг свою бороду і змінив свою одежу більше на европейский лад. Они не мали нї води нї ніякої поживи і були виставлені на величезну спеку, бо сонце палило їх своїми простовісними промінями. На щастє для них і на більше ще щастє Франціска стрітив їх другого дня один американьский бриґ, що плив до Антіґуи і забрав їх на поклад.

Каін розповів видуману історию о розбитю корабля і о мнимих численних неудачах, але не скав нічого о своїй ранї, впаслїдок чого занедбав єї так, що коли би не зробив був єму конець Гевкурст, він все таки кілька днів пізнїйше був би мусїв умерти.

Одиноким горячим бажанєм єго було тепер лиш то одно, аби дістати ся до Порт-Рояль; бо не дбаючи вже про своє житє, хотів лиш уратувати Франціска. Тому дуже утїшив ся, коли стрітив корабель, що мав плисти з Антіґуи до Порт-Рояль. На тім кораблї заплатив місце для себе і своїх Круманїв. Прибув до Порт-Рояль три дни перед розправою і держав ся укритий цїлий час, аж до дня, коли мав зібрати ся суд.

Тут треба сказати, чому Каін не бажав собі отвореня пачки. Іменно бо крім паперів, які пояснювали походженє Франціска і єго житє на кораблї, були там ще вказівки про укриті Каіном скарби, а ті вказівки, як і самі скарби були очевидно призначені лиш для самого Франціска. Можна собі уявити, що дїяло ся в душах Едварда і Франціска, коли викрило ся, що они братя. Оба близнюки отворили пачку в присутности Кляри.

Зміст паперів, які там були, був дуже обширний і тому ми можемо єго лиш в скороченю повторити. Після тих паперів називав ся Каін по правдї Черльз Осборн. Він вибрав ся був раз на хорошім шунері з Більбао в Іспанії до африканьских берегів, аби набрати звідтам невільників і ледве був в дорозї двайцять чотири години, коли єго люди побачили в віддаленю якої милї від корабля якесь човно, в котрім здавало ся нікого не було. Була саме тишина, море було гладке як зеркало і корабель ледве порушав ся. Скоро шунер підплив до човна, спущено лодку, аби доплисти до него і перешукати єго.

Вислані лодкою люди вернули вскорі назад, тягнучи за собою човно. В човнї найдено кількох мужчин, що лежали на днї і були висхлі як кістяки, а на задній лавцї одну муринку з дитиною при груди і европейску женщину; всї були в найбільшім степени ослаблені і майже близькі смерти.

Осборн після власного признаня, яке списав, був тодї чоловіком без ніяких засад і віддавав ся радо забавам, одначе не був він ще затверділим грішником і убийником, як пізнїйше. Тодї жило в нім людске чувство, він показав ся милосердним і всїх найденых в човнї велїв перенести на поклад свого корабля. Деякі прийшли до себе, у других ослабленє поступило вже за далеко. До перших належала Цецилия Темпльмор і єї дитина, котру спершу уважали мертвою; тимчасом муринка ослаблена ще кормленєм дитини і перебутими муками, померла, скоро єї лиш перенесено на поклад. Коза, яка на щастє була на шунері, могла заступити дитинї мамку і ще заки Осборн доплив до африканьских берегів, набрав хлопець знов здоровля і сили, а єго мати давної великої краси.

Поминаємо значну часть оповіданя, яке було списане в паперах Каіна і повторимо лиш то, що для Франціска було найважнїйше. Каін або Осборн, як він перше називав ся, був дуже пристрастний і мати Франціска стала єго жертвою. Вправдї пізнїйше, коли прибув до Бразилії з своїм набором невільників, старав ся успокоїти єї докори совісти тим, що перед людьми видавав єї за свою жінку. Але то було лиш малою полекшою в єї муках. Она, що від дитиньства привикла до вибагливого житя і вихована дуже старанно, була тепер раз на все страчена для сьвіта, в котрім перше жила, була виключена з товариства, до котрого вже не мала надії вернути, а була звязана з людьми, котрих і бояла ся і погорджувала ними. Цїлі дни і ночи проводила в сльозах, а єї доля ставала чим раз сумнїйша, коли Осборн, що розбив єї щастє, почав грубо з нею поводитись. Одинокою єї потіхою була для неї дитина. Коли би не та дитина і не страх, аби хлопець не лишив ся сам один серед того страшного окруженя, була би з радостию зробила собі смерть. Так жила лиш виключно для свого сина — задля него старала ся задарно відвести Осборна від єго злочинного житя, задля него терпіла зневаги і побої спокійно і без опору. Коли Осборн вів доси погану торговлю, то від якогось часу пустив ся просто на злочинця; став піратом, але мимо того держав все при собі Цецилию і єї дитину.

(Конець буде).

кількаванцять золотих медаликів з Материю Божою, 15 золотих дамских годинників і 650 К готівкою. Поліция розвела енергічне слїдство тим більше, що в тімже самім домі доконано тогож дня значнїйшої крадежі на шкоду купця Фінклера. Часть вкрадених у Фінклера предметів удало ся поліциї віднайти, але злодіїв не удало ся поки що виловити.

— В справі арештованя почтового урядника Поповчака доносять ще: Арештований минувої пятниці під замітом крадежі 11.000 К з почтового мішка Іван Поповчак мешкав в Скнилові за Городецкою рогачкою зі своєю любкою якоюсь Мариєю Р. а разом з ним мешкав і якийсь збанкротований граф Едвард П. Поліция ствердила, що Поповчак побирав місячно лиш 108 К. бо решту стягано єму на довги, а гр. П. діставав від родини 120 К місячної ренти. Стверджено також, що любка Поповчака по доконаню крадежі мала значнїйше число стокоронових банкнотів. Служба почтова, їдуча критичного дня амбулянсом візнала, що Поповчак зовсім не був пяний. Дальшим доказом вини Поповчака має бути то, що він знищив виказ рекомендованих листів, які згинули разом з готівкою 11.000 К, а замість того виказу дав фальшивий виказ, в котрім не умістив тих посилок, які вкрадено з амбулянсу разом з мішком. Слїдство в сїй справі веде ся дальше.

— Зміна календаря в Росиї. Росийска Рада державна буде небавком займати ся справою зміни старого календаря на новий. Проект члена ради державної Андреєвского о введеню в Росиї нового стиля вже видрукований і небавком буде розданий членам ради. В обширнім рефераті, приложенім до проекту автор виказує цїлий ряд недогідностий виходячих з того, що цїла західна Европа, а навіть і часть Росиї як Фінляндия і царство польске уживають календар нового стиля, підчас коли в Росиї обовязує календар старого стиля. На реформу не годять ся лиш єрусалимска церква і константинопольска; церков же сербска і синод росийский не виступають рішучо против введеня нового стиля домагають ся лиш такого обчисленя дат Воскресения Христового і всїх головнїйших сьвят, щоби оно було згідне з основами православної церкви. В виду того автор проекту предкладаючи зміну календаря задержує давний спосіб обчисленя сьвят.

Сама реформа календаря має ся відбути після системи предкладаної колись князем Барклей де Толлї-Ваймар і основує ся на тім, що починаючи від січня кождий 12 день місяця буде мати лиш 12 годин, значить ся, що 12 січня буде числити ся лиш від 12 год. в ночи до 12 год. в полудне, а по полудни буде вже 13 січня. В той спосіб скоротить ся в надолисті два днї замість одного, а в дни 1 січня слїдуючого року оба календарі, старий і новий зійдуть ся разом. Щож на то наші староввіри? — Здалось би, щоби й наші власти церковні подумали, ба не подумали а таки взяли ся до управильненя календаря, що певно вийшло би лиш на користь як нашому обрядови так і нашому народови хочби лиш длятого, що всїлякого рода робітники і зарібники по наших містах не були би змушені в свої сьвята працювати та не відбивались би від своєї церкви і свого народу. Наше духовеньство повинно би ширити ту гадку зміненя календаря в народі, виказувати добрі сторони і користи з того і так завчасу приготовляти нарід до самої зміни.

— Вісти з Бразилиї. „Прапор“ доносить: Дня 2 марта виїхав п. Олекса Галущиньский до Гамбурґа, щоб скінчивши академію торговельну, вернути назад до Бразилиї і обняти становиско відповідне своїм студиям. За цїлий час побуту свого в Прудентополіс п. Олекса займав ся щиро народними справами. За єго почином основано в Прудентополіс „Руску Бесїду“, а належачи до всїх руских товариств, дав ся пізнати всім яко чоловік характеру, щирий і прихильний руской справі. Він один виріжняв ся з сих всїх інтеліґентів, що приїхавши з Европи, осідались в Прудентополіс, а опісля каменем кинули і стались першими ворогами всьому, що добре і руской справі наносили шкоду. Цїлий Прудентополіс желає Вп. Олексі Галущиньскому як найкрасших успіхів в довершеню студий і щасливого повороту між параньских Русинів. З причини виїзду п. Галущиньского відбулись поновні вибори видїлу з „Руской Бесїди“ в Прудентополіс. Головою вибрано п. Андрея Гуцайлюка, містоголовою п. Гриця Таращука, секретарем п. Василя Равлика а господарем п. Івана Гладкого.

До Прудентополіс приїхав др. Коррея, шеф і інспектор кольонізациї в цїлій Парані, а побувши там пів дня, звідав в супроводї о. Шкирпана і директора Леха нову кольонію Шавієр да Сільза. Тут за стараньем директора Леха підвисшив платню кольоністам, котрі з причини неврожаю попали були в чорну нужду.

— Ще про росийских шпигунів. Про арештованих в Новоселици росийских шпигунів доносять з Черновець: Більше менше місяць тому назад довідала ся черновецка поліция, що якісь підозрілі люди крутять ся по цїлім краю і зовсім спокійно здоймають пляни з ріжних сторін Буковини, а переважно роблять пляни з тунелів і мостів на зелїзницях та на дорогах краєвих, виміряючи все докладно. Отже поліция звернула своє бачне око на тих людий, слїдила енергічно кождий їх рух і переконала ся небавком, що ті панове господарять на Буковинї як у себе дома, здоймають дїйстно пляни в важнїйших сторін Буковини, особливо в пограничній полосї, що відфотоґрафували всїлякі пороховні і склади динаміту в Черновцях і на провінциї, що старали ся вивідати ся докладно о розміщеню войска на Буковинї та у східній Галичинї, о пекарнях і войскових маґазинах провиянтових, а заразом старали ся навязати зносини з кругами войсковими і т. д.

Черновецка поліция не робила їм ніякої перешкоди, лиш слїдила пильно і уважно кождий їх крок а в хвили, коли ті гості, призбиравши вже подостатком шпигуньского материялу, поїхали до Новоселиці, щоби звідтам виїхати за границю, арештували їх і з цїлим материялом заповняючим досить спорий куфер відставила їх назад до Черновець та примістила в безплатній гостинници слїдчого суду.

При вступнім слїдстві, котре веде судия Премінґер, подали они, що один з них називає ся Юрий Шраєр і єсть тепер професором школи торговельної в Нансї у Франциї; другий називає ся Василий Іванов, єсть росийским офіцером стаціонованим на Кавказі, а третий називає ся Едвард Гольденберґ і єсть купцем з Одеси. Як вже звістно, арештовано ще й рахункового поручника Йовінелля, стаціонованого у Львові, котрий приїхав був умисно до Черновець, щоби побачити ся з тими трома росийскими шпигунами і порозуміти ся з ними що до дальшої акциї.

В черновецкій вязници сидить тепер 9 росийских шпигунів, а то: Бендакова, вахмайстер росийскої жандармериї Бодпар, три недавно арештовані члени росийскої охрани і три тепер арештовані; десятий до тої компаниї належить Йовінеллї.

Телеґрами.

Будапешт 14 цьвітня. Ново оснований орґан „Magyar Nemzet“ уміщує на першім місци в першім числї статю бар. Кін-Гедерварія під заголовком: „Задачі найблизшої будучности“. Президент міністрів розповідає в нїй історию обструкциї з послїдних лїт і каже: Задачею народу при найблизших виборах буде оборона засад з 1867 р., бо лиш на тій основі можливе єсть осягнене практичних вислідів реальної полїтики. Ті змагання народу повинні узискати більшість і виперти партиї, що опирають ся на проґрамі з 1848 р.

Будапешт 14 цьвітня. (Угорске Бюро кор.) Після вістий в часописях загальні вибори до палати послів мають відбути ся в червни.

Петербурґ 14 цьвітня. Анґлійскі парляментаристи написали отвертий лист, в котрім повідомляють послів до думи, що не прийдуть до Росиї.

Петербурґ 14 цьвітня. Октябристи оголосили в „Нов. Врем.“ заяву, в котрій увіряють, що не заключали зовсім умови з Поляками в справі земств в ґуберніях західних. Октябристи годять ся на проєкт правительства, після котрого земства в тих ґуберніях повинні бути росийскі.

Константинополь 14 цьвітня. З причини кроків вірменьского патріярхату зі взгляду на небезпечне положенє в ріжних вірменьских округах видала Порта зарядженя в цїли удержаня мира.

Константинополь 14 цьвітня. Грецкі громади у вілєті Янїна жалували ся на переслїдуванє босаньских еміґрантів в грецких селах. Часописи доносять, що правительство постановило поселити 2000 босаньских еміґрантів в Македониї.

Токіо 14 цьвітня. На побережу в Кобе вибухло 130 тон динаміту. Місто і охрестність потерпіли великі шкоди. Богато осіб єсть поранених.

Курс львівский.

Дня 13-го цьвітня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. .	686·—	696·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Черпів.-Яси	565·—	574·—
Акциї фабр. Лининьского в Сяноку	450·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краев. .	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·20	94 90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·50	94·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·40	98·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К .	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	65·75	69·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	41·50	45·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. . (Курс віденьский)	—·—	—·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	29·35	33·35
Йосиф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·53	2·55
100 марок німецких	117·90	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Найтаньші і найтревалійші

Дахівки цементові

можна лише на дра ҐАСПАРОГО опатентованих машинах „Dreistern“ виробляти. Тих машин жадній фірмі наслїдувати не вільно, а всїлякі инші поручані машини суть престарілого системи. — Жадайте специяльний цінник Нр. 126 від фабрики машин **Дра Ґаспари і Сп. Markranstaedt** (Саксонїя).

Можна також від заступника: **Промисл цементовий Львів**, ул. Кароля Людвіка ч. 5.

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всї зелїзницї в краю і за границею.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Віднп III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.